No. 95. 1848.

VLISSINGSCHE COURANT.

Woensdag 9 Augustus.

De uitgave dezer Courant geschiedt geregeld driemaal per week. De prijs van het abonnement is voor drie maanden f 2,25, en franco per post f 2,50. Advertentien worden geplaatst à 20 Ct. de regel; uitgezonderd, Huwelijks-, Geboorte- en Doodsaankondigingen, waarvan de prijs van 1 tot 6 regels f 1,20 is, en voor iederen regel daarboven 20 Ct., behalve 35 Ct. zegelregt voor iedere plaatsing. Men abonneert zich bij alle Boekhandelaren en Postdirecteuren in het Rijk. Brieven franco.

Berigt aan onze geabonneerden.

Door onze buitengewone courant, hebben wij onze belangstelling in de tijdsomstandigheden en onze gevoelens over dezelve, aan onze geabonneerden gemeend *met spoed* te moeten kenbaar maken, omdat wij vertrouwden, dat pogingen, zelfs van de uitersten des lands aangewend zouden kunnen medewerken tot behoud van eenen minister, dien wij, al strooken niet alle zijne handelingen met onze inzigten, voor het oogenblik voor onontbeerlijk achten. De massa der natie is voor DONKER CURTIUS en zal met ons verblijd geworden zijn door door den hoogstvereerenden brief van Z. M. in de *Staats-Courant*, die ons zondag avond geworden is.

Met spoed hadden wij laten arbeiden en te vergeefs. Onze geabonneerden in Holland hebben onze buitengewone courant 24 uren later dan wij gewenscht hadden ontvangen, en wel uithoofde van het volgende voorval,

Toen een onzer jongens des morgens om 1/2 6 ure met die couranten, des nachts afgedrukt, naar het postkantoor was gegaan, werd hem niet opengedaan, maar uit een venster toegeroepen, dat hij tot 6 uren moest wachten. Even na 6 uren komt de hoofd-commies QUELJSEN en zegt: dat het pak 's avonds digt gemaakt wordt en hij het dus voor die kranten niet kan openen, daar er anders wel een half uur mede aanloopen zou. Indien hij het 's avonds te voren geweten had, dan zouden zij nog mede dienen. Onze verzending naar Holland is alzoo gefrustreerd en onze couranten zijn blijven liggen, tot het arrivement van den Vlaamschen post die dezelve na den middag te Middelburg heeft gebragt, zoo dat zij eerst den volgenden morgen ten 1/2 9 uren naar Holland zijn verzonden geworden.

Aanmerkingen aan dit eenvoudig relaas toetevoegen achten wij onnoodig; zij liggen zoo voor de hand, dat niemand er over zal hebben te denken. Wij willen er evenwel den heer hoofd-administrateur der posterijen mede bekend gemaakt hebben, opdat door zijn intermedair ons, mogt het weder voorkomen, dat wij noodig achten met buitengewonen spoed te arbeiden, dergelijke onaangenaamheden gespaard worden.

NIEUWSTIJDINGEN.

DUITSCHLAND.

FRANKFORT, den 31. Julij. De jongste officiële bulletins nopens de *cholera* te Petersburg zijn gunstig. Dit wordt ook bevestigd door een particulier schrijven, nu pas ontvangen, dd. St. Petersburg, 26. Julij, waarin men meldt, dat de epidemie sterk afneemt en dat men hoopt eerlang geheel van haar bevrijd te zullen zijn.

KEULEN, den 31. Julij. Men meldt, dat 85 reeders en kooplieden van Dantzig een adres onderteekend hebben; waarin zij verklaren, dat, als aan den zoo nutteloozen als onzinnigen oorlog met Denemarken geen einde wordt gemaakt, noch Dantzig, noch geheel West-Pruissen voortaan een enkelen penning meer aan belasting zullen opbrengen, en van hunne vereeniging met Duitschland zullen afzien.

— Uit de vele tegenstrijdige berigten van het gevecht hetwelk van den 22. tot den 25. Julij tusschen de Piemontezen en de Oostenrijkers heeft plaats gehad, kan men het volgende voor geloofwaardig houden.

De Piemontezen zijn tot de Mincio teruggetrokken: zij verbrandden de bruggen welke over de Mincio gelegd waren, waaruit wij moeten besluiten, dat de Piemontezen verwachten in hunne terugtogt door de Oostenrijkers te zullen worden vervolgd.

De Piemontezen hebben hunne stellingen van Rivoli en Villa-Franca verloren. Het laatste bulletin van *Charles-Albert* is gedagteekend van Goito, den 24. Julij, dat is te zeggen aan de Mincio. Deze nederlaag maakt de toestand van Italie zeer netelig.

— De rijksvergadering heeft den 4. dezer te Frankfort *de doodstraf met* 288 *tegen* 146 *stemmen afgeschaft, als ook alle ligchamelyke straffen, brandmerk, en tepronkstelling.*

ENGELAND.

— Een schip met buskruid geladen, van Londen naar Ierland bestemd voor de oproerlingen, is aangehouden en in beslag genomen door de beambten van Liverpool.

— Het is Zaturdag bij de Ballingary, in Ierland, tot eene ontmoeting met de oproerlingen gekomen, die door *O'Brien* aangevoerd werden. Een aantal policie-beambten grepen de veel sterkere massa der oproerlingen aan, die geheel uiteengedreven werden, met achterlating van een 18tal dooden of gewonden. *O'Brien* was gevlugt en hield zich schuil.

— Men verkeert nog steeds in onzekerheid over het oord waar de heer *Smith O'Brien* zich ophoudt. In een' brief uit Limerick wordt beweerd, dat hij zaturdag avond met het schip *Jane Block* van daar onder zeil zou zijn gegaan: inderdaad is dit schip plotseling vertrokken, met achterlating van vele landverhuizers, die er de passage mede moesten doen. De autoriteiten schijnen echter van oordeel te zijn, dat hij zich nog in de omstreken van het slagveld van Boulagh ophoudt; want daar zijn overal wachtposten uitgezet.

Men zegt, dat eenige nabestaande van den heer *Smith O'Brien* verzocht hebben, dat er een onderzoek wordt gedaan naar den staat der zinsvermogens van dien heer. Zij schrijven zijne handelwijze van de laatste dagen aan krankzinnigheid toe.

De lord luitenant van Ierland heeft jl. Donderdag proclamaties in de 15 graafschappen en baronien (die in staat van beleg gesteld zijn) uitgevaardigd, waarbij gelast wordt, alle wapenen op of voor den 7. Augustus over te leveren op straffe van gevangenzetting en tweejarigen arbeid.

Er loopen geruchten van onrusten te Limerick en in andere streken, doch zij vereischen bevestiging.

FRANKRIJK.

PARIJS, den 3. Augustus. De zitting der nationale vergadering was heden zeer belangrijk. Er werd voorlezing gedaan van het rapport der commissie van onderzoek benoemd ten gevolge der gebeurtenissen van Junij. Blijkens dat verslag zijn vier vertegenwoordigers, de heeren *Louis Blanc*, *Ledru-Rollin*, *Caussidières* en *Proudhon* werkelijk in staat van beschuldiging gesteld. De beide eersten hebben te vergeefs getracht hun gedrag te verdedigen. De discussie over het rapport is bepaald tegen het begin der volgende week.

— Het voorstel van *Mr. Proudhon* is verworpen met 691 van de 693 stemmen.

NEDERLANDEN.

's GRAVENHAGE, den 5. Augustus. Z. M. heeft heden het volgend antwoord op het rapport van den minister van justitie gegeven:

« Wij hebben kennis genomen van uw rapport, onder dagteekening van den 31. Julij jl. aan ons aangeboden; het verzoek bevattende, om u uit de betrekking van tijdelijk minister van justitie te ontslaan.

« Wanneer Wij overwegen, dat door u, zoowel door het herstellen der rust, in de maand Maart jl., als door het bewaren van die rust en orde in den lande, tot dezen dag, alsmede door uwe ijverige bemoeijingen tot herziening der grondwet tot nu toe aangewend, groote diensten aan Ons en aan het Vaderland zijn bewezen, en dat deze uwe goede diensten nog niet kunnen worden gemist, maar tot voltooijing van hetgeen wèl is begonnen worden gevorderd, — dan vinden Wij Ons verpligt bij deze, aan u te kennen te geven, dat het ontslag, door u gevraagd, voor alsnog niet kan worden verleend; dat het Ons aangenaam zal zijn, wanneer door u op den ingeslagen weg worde voortgegaan, tot dat het lot der thans in beraadslaging zijnde wetten tot herziening der grondwet zal zijn beslist; en dat Wij van de vaderlandslievende Onzer beminde onderdanen vermeenen te mogen verwachten, dat Onze regering in deze gewigtige oogenblikken, en Onze pogingen ter hervorming der staatsinstellingen algemeene ondersteuning zullen vinden.

« 's Gravenhage, den 4. Augustus 1848.

WILLEM."

Den Heer mr. D. DONKER CURTIUS,
tydelyk Minister van Justitie.

De heer mr. *D. Donker Curtius* is, na het ontvangen van bovenstaand schrijven des Konings, ... Koning's houre ontvangen, en heeft zich aan het verlangen des Konings onderworpen.

— In de zitting der Eerste Kamer van Zaturdag is, zegt de *Haarlemsche Courant* niet de baron *de Eildel de Well*, maar de graaf *van der Goltz* afwezig geweest. De laatstgenoemde is reeds sedert een geruimen tijd door ziekte verhinderd geworden de vergadering bij te wonen.

De *Rotterdamsche Courant* wil weten, dat de heer *van Akerlaken* in de Eerste Kamer gestemd heeft *voor* het wetsontwerp nopens het personeel der hoven. Ook gewaagt zij van een gerucht, dat men in dit bijzonder geval, niet vreemd zou zijn aan het denkbeeld, om, bij wijze van uitzondering, de discussie en stemming bij de Eerste Kamer openbaar te maken.

— In Luxemburg verschijnen thans sedert de invoering der nieuwe constitutie, de dagbladen zonder zegel.

's HERTOGENBOSCH, den 4. Augustus. Een bataillon van het alhier in garnizoen zijnde 6e reg. inf., is heden ochtend, krachtens onverwachte bevelen, naar Venlo vertrokken, om aldaar garnizoen te houden.

UTRECHT, den 6. Augustus. Detachementen van gelijke sterkte als dat, hetwelk op den 3. dezer van hier, van het depôt bataillon van het 7e reg. inf., naar Maastricht vertrokken is, vertrekken van dat bataillon, op den 7. en den 10. dezer maand, uit deze stad naar dezelfde bestemming.

Van Breda is het 3e bat. van het 8e reg. inf., onder den majoor *Salverda*, den 5. Aug. naar Limburg gemarcheerd, en van Bergen-op-Zoom is den vorigen dag het 3e bat. van het 5e reg. inf. naar Venlo vertrokken.

VLISSINGEN, den 7. Augustus. ... welke voortdurend bestaat omtrent de toepassing van de wet van den 28. November 1818 en de daartoe betrekkelijke besluiten, wordt nog vermeerderd door het gebrek van het niet publiceren van hetgeen de regering hieromtrent tegenwoordig doet. Het is daarom voorgekomen, dat het onderstaande, ofschoon te vinden in de *Staats-Courant* van den 14. Julij jl. wel verdient alle mogelijke publiciteit te erlangen. Velen die welligt het verslag der Gedeputeerde Staten van Zuid-Holland niet gelezen hebben, hebben er belang bij.

Volgens het verslag van Gedeputeerde Staten van Zuid-Holland, heeft Z. M. goedgevonden, bij besluit van den 10. Junij 1848 no. 93, in te trekken en buiten werking te stellen de K. besluiten van den 2. Julij 1816 no. 132, en van den 4. November 1830 no. 74, houdende bepalingen, wegens het kennisgeven, door de verblijfplaats aan die van het onderstands domicilie, van de opneming en verpleging van eenen behoeftigen en wel binnen veertien dagen na die opname, en het beantwoorden van deze kennisgeving door het onderstands domicilie, mede binnen veertien dagen indien men vermeent tot de ondersteuning niet verpligt te zijn bij welke gelegenheid genoemde Gedeputeerde Staten verzocht zijn in het vervolg geene beslissende uitspraak te doen omtrent vorderingen gegrond op art. 13 der wet van den 28. November 1818 (s. b. no. 40); dat is wegens restitutie van verleenden onderstand, daar naar het oordeel der regering de kennisneming van verschillen van dien aard, voor zoo verre die niet door tusschenkomst der administratieve autoriteiten kunnen worden vereffend, volgens art. 163 der grondwet bij uitsluiting aan den regterlijke macht toekomt.

—

Wij vertrouwen, dat het onzen lezers niet onvallig kan zijn, bij den tegenwoordigen stand der zaken van ons te ontvangen de volgende.

Lijst van buitengewone heffingen van 1795 tot 1805.

Provincie Holland.

1795	26. Maart.	Opbrengst van goud en zilver.
	11. Junij.	Vrijwillige negotiatie 5 p. c.
	17. Julij.	Gedwongen heffing van p. c. op de bezittingen.
1796	10. Febr.	Vrijwillige negotiatie loterij.
	12. Mei.	12 millioenen provinciale recepissen.
	30. Junij	Heffing op de inkomsten in klassen van 3 tot 30.
	10. Aug.	6 p. c. op de bezittingen.
1797	26. Junij.	Vrijwillige negotiatie 12 millioenen tegen 5 p. c. int.
	6. Oct.	Vrijwillige negotiatie met certificaten à 5 p. c.
	12. Oct.	80e penning (1 1/4 p. c.) op de bezittingen.
1798	8. Jan.	80e penning (1 1/4 p. c. on gratuit.

Algemeene heffingen.

1797	5. Dec.	Gedwongen heffing 8 p. c. op de inkomsten voor de zeemagt.
1798	22. Sept.	Anticipatie van 5 p. c. op de inkomsten.
	30. Nov.	4 p. c. op de bezittingen en 5 à 10 p. c. op de inkomsten.
1799	29. Oct.	1 p. c. op de bezittingen.
1800	15. Maart.	Anticipatie op de bezittingen.
	19. April.	3 p. c. op de bezittingen en 25jarige heffing van 3 p. c. vermeerderd met 1 p. c. (Een ware smousen winkel.)
	30 Oct.	2, 4 en 7 p. c. op de inkomsten, don gratuit.
	[illegible] Dec.	25jarige belasting [illegible] komsten
1801	20. Febr.	Vrijwillige heffing op de domeinen.
	19. Junij.	2 p. c. op de bezittingen.
	5. Sept.	4 p. c. op de inkomsten, don gratuit.
1802	11. Febr.	Vrijwillige negotiatie loterij van 30 millioenen.
	26. Febr.	½ p. c. op de bezittingen en 2 p. c. op de inkomsten voor 8 jaar, don gratuit.
	8. Julij	25jarige heffing op de inkomsten van 4 p. c. voor 1801. Don gratuit.
1803	22. Febr.	Vrijwillige negotiatie loterij van 30 millioen
	8 Aug.	2 p. c. op de bezittingen, don gratuit. ½ p. c. op de bezittingen van 1802.
1804	19 Maart.	Vrijwillige negotiatie loterij.
	9. Julij.	4 p. c. op de bezittingen en op de inkomsten, don gratuit. Nog 7 p. c. op de inkomsten en ½ p. c. op de bezittingen, als in 1802 en 1803. Beide don gratuit.
1805	25. Maart.	2 p. c. op de bezittingen. Nog een termijn van 1804, behalve de 25, 3 en 8jarige heffingen.

Nu werden de heffingen door algemeene belastingen vervangen. De patenten werden ingevoerd: echter moesten er na 1805 nog 3 termijnen van de heffingen betaald worden.

... beloofde de uitgaven met de inkomsten. De oorlog met Pruissen verhinderde dit. ... as er 40 millioenen te kort. Men deed ... p. c. die spoedig vol was.

... de uitgaven 80 millioenen, hoewel de inkomsten niet meer dan 50 bedroegen. Het te kort van 30 millioenen werd door eene gedwongen leening in papier van 7 p. c. gevonden, hetwelk men aan alle staatsbeambten voor *de helft* hunner bezoldiging zoude ter hand stellen, en WAARAAN KONING LODEWIJK ZICH ZELVE ONDERWIERP. Echter werd die maatregel reeds in hetzelfde jaar vernietigd; men liet de schuld tot een volgend jaar over.

In het begin van 1809 had men weder een te kort van 20 millioenen, daar men weder eene leening voor doen moest. Nu kwam de landing der Engelschen 24. Julij 1809, die enkele individus verrijkte, maar de schatkist nog meer plunderde: eindelijk de vernietiging van Nederland, die eene leening van 40 millioenen en 30 millioenen Spaansche schuld, uit leeningen van 1805 en 1807 gesproten, verloren deed gaan. Toen de Spaansche regering het geld overzond, leide BONAPARTE er beslag op en verbeurde het als *eigendom van opstandelingen.*

Pruissen en alle andere staten moesten na 1810 hunne domeinen gaan verkopen. De adel van dit land moest belasting gaan betalen, hetwelk niet meer dan billijk was.

Oostenrijk had reeds in beleefde termen een bankbreuk gemaakt.

Zweden maakte in 1811 een openbaar bankroet.

En NAPOLEON; deze was een opzettelijke *eedbreker.*

Dit alles was het noodlottig gevolg van den finantielen val van ons vaderland.

Niettegenstaand de afscheuring van Braband en Zeeland, was Holland, in den zomer van 1810, nog het plegtanker van Pruissen geweest om diens oorlogsbelasting aan Frankrijk te betalen en had in zijnen grooten nood de schuldbrieven op Silesie, die, tot eeuwige schande voor de Oostenrijksche monarchie, onbetaald gebleven waren, in rekening aangenomen.

Het relaas der heffingen en afpersingen brengt ons tot het resultaat, *dat les vruchteloos is of wordt, wanneer men voor men gelwraagt zijne uitgaven naar zijne behoeften en* NIET *naar zijne inkomsten regelt:* gelijk men trotschelijk een huisgezin op eenen te hoogen voet staande houdt en het paleis niet afbrekt om een burgerhuis in de plaats te stellen.

Belgie geeft ons een voorbeeld, hetwelk *valsche schaamte* ons belet na te volgen. De verkwisting en schijnbare grootheid bij de Nederlandsche ambassade in Engeland betoond, tijdens de kroning der koningin en de jaarwedden aan de gezanten en zaakwaarnemers bij de vreemde hoven, die met de helft de som in Belgie tot dat einde besteed overtreffen, moeten iedereen de oogen openen. Maar de luister van de kroon moet tot elken prijs worden opgehouden: daarom ook eene *Eerste Kamer* van versufte en ziekelijke grijsaards, het vijfde wiel aan den vrachtwagen of karosse van staat.

Het batig saldo der Oost-Indische bezittingen, in plaats van als reserve in nood te dienen, wordt als vast inkomen medegerekend. Er blijft geen spaarpenning over in tijd van gevaar. Door een eenvoudig en min kosbaar bestuur hadden wij liever waarborg dan beloften. Maar men is niet bezwaard als de hofstad slechts floreert; dan mag men al het overige ten gronde rigten.

Ai! wat baat toch kaars en bril,
Als de Uil niet zien en wil.

INGEZONDEN STUKKEN.

Aan de Tweede Kamer der Staten-Generaal in de Nederlanden.

EDELMOGENDE HEEREN!

(Vervolg van onze vorige.)

Tevens overtuigd, dat het altijd, maar vooral in tijden gelijk wij thans beleven, iedere pligt is, tot bevordering van het algemeen welzijn zoo veel in zijn vermogen is, mede te werken, heeft de ondergeteekende geoordeeld, niet alleen deze zijne overtuiging, maar ook de gronden, waarop zij rust, aan UEdelMogenden te moeten kenbaar maken, en daartoe neemt hij de vrijheid hierbij vrijmoedig te kennen te geven, dat, naar zijn oordeel, bij de vaststelling der grondwet, het volgende noodzakelijk dient in het oog gehouden te worden:

1°. Dat, men niet, zoo als nu geschied is, de oude en triviaal gesproken reeds gelapte grondwet, andermaal had moeten oplappen, maar eene geheel nieuwe grondwet ontwerpen, maar overeenkomstig met den geest des tijds en de regten en behoeften des Nederlandschen volks.

2°. Dat men daar in duidelijk en bepaald, had behooren te stellen, dat alle magt van het volk uitgaat, wat toch vooral ten aanzien van de Nederlanden eene historische waarheid is, en meer ordelijk, bepaaldelijk en duidelijk de verschillende magten, derzelver bevoegdheden en grenzen te omschrijven, alles, gelijk dit in de Belgische grondwet met zoo veel juistheid is geschied; en had behooren te vermijden alle uitdrukkingen, die met deze beginselen in strijd zijn, als onder anderen die van *onderdanen des Konings.* Zie, onder meer art. 27 en 44 van het wets-ontwerp No. 2; eene uitdrukking voorwaar vreemd in eene grondwet in 1848 vervaardigd voor Nederlanders, die nog onlangs het tweede eeuwfeest vierden van hunne erkenning als een onafhankelijk volk, na eenen tachtigjarigen strijd om zich aan vorstelijke willekeur te onttrekken: de Nederlanders zijn onderdanen van de wet, niet van den Koning.

3°. Dat, aannemende, gelijk geschied is, dat de persoon des Konings onschendbaar is en de ministers alleen verantwoordelijk zijn, men, weder gelijk in Belgie, had behooren te bepalen, dat geen der leden van het koninklijk huis minister wezen kan.

4°. Dat, in aanmerking nemende de zware lasten, waar onder het volk gebukt gaat; en de, door de regering zelve erkende noodzakelijkheid tot bezuiniging, ook de inkomsten, zoo van den Koning als van de verdere leden van het koninklijk huis, voor zoo ver die door den staat moeten gedragen worden, aanmerkelijk en meer overeenkomstig de krachten des volks, behooren verminderd te worden.

5°. Dat mogten zijn vermeden alle dubbelzinnigheden of wat anders aanleiding zoude kunnen geven om in het vervolg op de regten en vrijheden, zoo van ingezetenen als van vreemdelingen, inbreuk te maken; als in:

Art. 1. Ten aanzien der verhouding van Limburg tot het Duitsche rijk, welke nu reeds aanleiding schijnt te geven tot verwikkelingen, nadeelig voor ons algemeen belang.

Art. 3. Omtrent vreemdelingen: – dat niet het meer duidelijke ontwerp der commissie ware verworpen.

Art. 8. Betreffende de drukpers: – dat het ontwerp der negen mannen van 1844 verkieslijker is en dus had moeten gevolgd worden.

Art. 8 en 9. Dat in de grondwet behoort te worden opgenomen het verbod, om de bij die artikelen verleende regten om zijne gedachten en gevoelens te openbaren en verzoekschriften in te dienen, in de uitoefening te belemmeren door zegel- of andere belastingen of formaliteiten, zoo als thans plaats heeft.

Art. 10. Aangaande het regt van vereeniging dat het ontwerp der commissie de voorkeur verdient; – het is niet de uitoefening van het regt dat geregeld moet worden, maar de wet moet bepalingen maken, dat door die uitoefening, de publieke orde niet straffeloos gestoord worde.

6°. Dat, ten aanzien van tractaten (art. 56) door den Koning te sluiten, zoo als in de Belgische grondwet, de bepaling had moeten opnemen dat: handels verdragen en die welke den staat zouden kunnen bezwaren of de Nederlanders individueel binden, van geene kracht zijn dan na de toetreding der Kamers; – als ook dat in geen geval geheime artikelen van een tractaat, in strijd mogen zijn met de openbare.

7°. Dat ook aan de burgelijke ambtenaren een waarborg werde gegeven tegen willekeur van hunne meerderen, gelijk in art. 57 omtrent de krijgsmagt is voorgesteld.

8°. Dat met opzigt tot de kolonien (art. 58 en 59) in de grondwet bepaald worde bevolen, dat, niet alleen de reglementen op het beleid der regering door de wet worden vastgesteld en het muntstelsel aldaar door haar geregeld; maar ook dat de regterlijke inrigting, het burgerlijke en strafregt door de wet moeten geregeld worden, en aan ieder Nederlander, in de kolonien al zoodanige vrijheden en waarborgen verzekerd worden, waar op hij in het moederland aanspraak heeft: – als ook dat de begrooting van de behoeften in de kolonien en verantwoording der geldmiddelen aan de goedkeuring der wetgevende magt onderworpen, ten einde alle vroeger plaats gehad hebbende willekeurigheden en geldverspillingen in of betrekkelijk de kolonien voor te komen.

9°. Ten aanzien der Staten-Generaal, dat, zoo er eene Eerste Kamer zijn moet, van welker noodzakelijkheid of nuttigheid de ondergeteekende nog niet geheel overtuigd is, in allen gevalle de noodzakelijkheid niet blijkt waarom hare leden moeten benoemd worden voor *negen* jaren; – zoude dit moeten beschouwd worden als de eerste schrede op den terugweg naar eene levenslange benoeming of naar eene geangliseerde erfelijke pairs kamer? – de ondergeteekende hoopt het niet, en begrijpt niet waarom, als het aan het volk blijkt, dat het zich in de keuze van een of meer der leden van deze kamer vergist heeft, het de wrange vruchten dier vergissing gedurende negen jaren lang moet smaken.

Ook of er noodzakelijkheid bestaat dat de leden der Eerste Kamer verblijfkosten zullen genieten? – Zijn die geevenredigd aan hunnen stand en de wijze waarop zij gewoon zijn te leven, dan kunnen zij ligtelijk meer dan ƒ 3000, – 's jaars bedragen, – zijn zij minder dan beleedigd men hen: – in allen gevalle acht de ondergeteekende het voor lieden, zoo vermogend als men wil, dat de leden der Eerste Kamer zijn zullen, vernederend om hen eenige toelage hoegenaamd te geven; – hunne betrekking moet alleen honorabel, niet profitabel zijn, en hij stelt dus voor alles wat, ten aanzien der Eerste Kamer, omtrent reis- en verblijfkosten is voorgedragen, weg te laten.

Nog zou de ondergeteekende het wenschelijk achten, dat de bepaling behouden ware gebleven, dat de leden der Staten-Generaal niet te gelijk kunnen zijn hoofden der departementen van algemeen bestuur: – hoe toch kan men zich zelven ter verantwoording roepen, inlichtingen vragen enz: hoe afkeuren, wat men zelf heeft voorgesteld? – dit is naar de meening des ondergeteekenden eene tegenstrijdigheid.

10°. Met opzigt tot de provinciale staten, dat ook de leden derzelve worden gekozen voor *drie* jaren; – hier gelden dezelfde redenen als omtrent de Eerste Kamer zijn opgegeven – en dat, zoo als het voorstel der commissie was, de commissarissen des Konings, ook in het collegie van gedeputeerde staten slechts eene raadgevende stem hebben. – De ondergeteekende acht dit hoogst noodzakelijk omdat dit collegie dikwerf geroepen wordt of kan worden om tusschen de regering en de ingezetenen uitspraak te doen en de commissaris des Konings op de voorgestelde wijze, even als thans, regter in zijne eigene zaak is.

11°. Ten aanzien van de gemeente-besturen, dat, zoo als in het voorstel der negen mannen van 1844, dat der laatstelijk benoemde commissie en in de Belgische constitutie is vervat, *de wet kan* verordenen, *niet moet*, dat de voorzitter door den Koning werde benoemd: – de ondergeteekende ziet niet in, waarom deze magt bij de grondwet bepaald aan den Koning moet worden gegeven: – alle schijn, dat de Koning zooveel mogelijk de opperheerschappij, die tot verdrukking des volks leiden kan, wil behouden, moet vermeden worden.

Ook dat de openbaarheid der zittingen van de gemeente-raden; – der begrootingen en rekeningen, bij de grondwet verzekerd worden, even zeer als ten aanzien der Staten-Generaal en der provinciale staten.

12°. Met opzigt tot de justitie,

dat ten aanzien der onschendbaarheid der eigendommen bepaald in de grondwet worde opgenomen, dat aan den eigendom van grond en water verbonden is het regt van jagt en visscherij en geen eigenaar in de uitoefening daarvan kan worden beperkt dan in het belang der openbare orde en veiligheid,

dat, gelijk bij de tegenwoordige grondwet is voorgeschreven, de leden van den hoogen raad wel worden benoemd door den Koning, maar uit eene nominatie van *drie* personen, door de Tweede Kamer der Staten-Generaal op te maken. – De hooge raad, de ondervinding heeft het geleerd, strekt het volk tot schild tegen de willekeur der regering; en de benoeming van deszelfs leden moet dus niet geheel staan ter discretie van deze,

dat de wet moet bepalen niet alleen welke ambtenaren, als zoodanig, voor den hoogen raad te regt staan, maar ook de wijze van regtspleging te dier zake: – het eerste zonder het laatste schenkt geen goed geheel.

dat ook de vrede of kantonregters, zoo die er zijn, voor hun leven worden aangesteld: – men ziet geene reden, waarom deze ambtenaren, die, wel gekozen, zoo veel nut in de maatschappij kunnen stichten, niet even onafhankelijk mogen zijn als de overige regters.

13°. Betrekkelijk de godsdienst.

Dat, gelijk in het voorstel der commissie, ook wordt opgenomen de bepaling, dat de kerkgemeenten de vrije keuze harer leeraren hebben en dus afgeschaft zijn alle heerlijke of andere regten, welke op die vrijheid inbreuk maken of kunnen maken, de ondergeteekende begrijpt niet, waarom een vreemde, ja zelfs een Heiden of Mahomedaan, het regt mag hebben om aan Christelijke gemeenten eenen Christelijken leeraar, naar zijne keuze, opdringen.

(Vervolg hierna.)

BRESKENS, den 2. Augustus. Sedert gisteren heeft de posterij alhier verandering ondergaan. De brieven uit Holland en uit Middelburg vertrekken thans met het eerste nachtij uit Vlissingen, en komen des morgens vroeg alhier aan, waarna zij tijdig te Brugge zijn, terwijl de gelegenheid bestaat in een groot gedeelte van het 4e district, om nog denzelfden dag per wederkeerende post te antwoorden. Ook is een voetbode aangenomen van Yzendijke op Sas van Gent vice versa en verder van Sas van Gent op Axel, waardoor de briefwisseling met het 5e districht, dat met het 4e zoo vele gemeenschappelijke belangen heeft aanmerkelijk is bespoedigd. Deze verbetering is te danken, naar het schijnt, aan den hoofdinspecteur VAN BUNGENBERG, die in het laatst van Junij alhier passeerde. Er zal echter behooren gezorgd te worden, dat de schippers tijdig uit Vlissingen vertrekken, want gisteren voor de eerste maal, kwamen zij reeds te laat aan. De schippers zullen liever bij dag willen varen, en gelukte het hun wat dikwijls zulks te doen, al laat het weder het toe, dan zou er in dit opzigt weinig gewonnen zijn.

ADVERTENTIEN.

ZEETIJDINGEN.

VLISSINGEN, den 8. Augustus. Met averij aan poldekiel, galjoen en rustijzers en alhier op de reede gekomen, het onlangs van Texel uitgezeilde Nederlandsch barkschip den Elshout, kapt. P. P. Rijken, in ballast bestemd naar Batavia, hebbende gemelde averij bekomen in den nacht tusschen den 5. en 6. dezer, omstreeks 2 uren met storm en donker, op de hoogte van Grevelingen, door aanzeiling met de Belgische schoener Industrie van Oostende, welk vaartuig daardoor mede aanmerkelijke schade en lekagie heeft bekomen, zoodanig dat de equipagie op levensbehoud bedagt, nog eenige oogenblikken op de bark den Elshout is overgeweest; men trachtte vervolgens de schoener in eene behoudene haven binnen te brengen.

Door de hierboven gemelden kapitein P. P. Rijken is in den namiddag van den 5. dezer, bij het inkomen van de Hoofden, gepraaid de Nederl. bark Pauline, van Middelburg, kapitein B. J. Post, bestemd naar Batavia, alles wel aan boord.

TER DRUKKERIJ VAN DE WED. P. WEDTS DE SWART,
GEB. VAN BIEREN, TE VLISSINGEN.